Flärdskrivaren

Archive for 30 september, 2012

Omstart

30 september, 2012 / Jontas / 4 comments / Edit

Nu har jag kommit till den punkten där jag fått nog av min blogg. Den ska bort, bara bort! Ingen återvändo. Ett riktigt beslut. Övertalning om motsatsen fruktlöst.

Men inte än. Jag håller på och fundera på hur jag vill ha det istället, för bloggen ska startas om. Här. På denna domän som följt mig i så många år. Skillnaden är att bloggens nuvarande form är en självuppfyllande profetia. Jag skriver lite om hämndtjänst, flärdtjänst, ms... $\Box$ ch genast har det tagit överhand och handlar i stort enbart om det. Bloggen styr mig mer än vad jag kan styra den.

Så det jag håller på att strukturera upp är hur jag vill ha bloggen i framtiden. Jag vill twitterfiera den. Samma hjärndöda nonsens vill jag få in hit, utan att begränsas av 140 tecken. Det jag märker är att jag har ett annat språk på Twitter, men det stämmer inte riktigt att få in det i allt dravel om ms och flärdtjänst. □ch lösenordsskyddade inlägg ska bort.

Egentligen vet jag upplägget för nya bloggversionen (version 4), men inget jag skriver här och nu.

På tal om Twitter. Jag är faktiskt lite besviken som twittrare. Jag kommenterar andra, ingen kommenterar mig. Jag följer andra, ingen följer mig. Är jag så tråkig och intetsägande? Jag tror faktiskt inte det. Istället har jag noterat att jag inte ingår i någon gemenskap sedan tidigare, och man släpper bara in de som man haft samröre med sedan tidigare. Det gör att jag tappar sugen lite. Diskussioner som förs mellan flera, där många lägger sig i efterhand, är interna, d.v.s. man ska ha känt varandra sedan tidigare. Eller så ska man helst vara, om inte kändis (det hjälper), så bekant inom vissa kulturella kretsar.

Samtidigt faller denna tes, för jag är vän med vissa av dessa personer, men jag är inte särskilt välkommen att kommentera en väns vän. Jag är inte tillräckligt känd, har inte gjort intryck på nätet eller i annat forum. Så. Deprimerande. För då faller Twitter lite. De som accepterar min närvaro är ett fåtal. Kanske färre än så. □ch vad kan jag göra för att bli delaktig? Så det där med Twitter vet jag inte riktigt än om jag vill fortsätta med. Trots att jag varit med i mer än tre år.

Det stora felet jag gjort är kanske att i min profil ha med jontas.com. Har man då kollat upp mig har man mötts av just ms och flärdtjänst. □ch det kan nog skrämma. Men utan jontas.com så kan jag inte beskriv vem jag är, det saknas en källhänvisning. Kanske det är därför jag ska radera bloggen och göra om…?

Bloggarkiv

Välj månad

Adminarea

- Administration
- Logga ut
- Inlägg via RSS
- Kommentarer via RSS

•

WordPress.org

Nej, jag är bara trött på hur jag uppfattar mig själv genom genom min blogg. Samtidigt som jag är besviken på Twitterfolket.

Category: Blogg, Dravel, Kampen,

mvärldsbevakning, Surgubbe, Vardagsblogg /

Slarvigt, smått larvigt

29 september, 2012 / Jontas / No comments / Edit

Varje kväll tar jag en spruta. Det kostar mitt landsting (eg. region) dagligen 327 kr och 21428571428571428571428571429 öre. Själv kommer jag upp i högkostnadsskyddet så fort jag bara tänker "apotek".

Till min fasa upptäckte jag att jag har slut på annan medicin. □ch receptet är utgånget! Nåja, det är ingen livsviktig medicin. Frågan är hur jag ska komma över ett nytt recept då det tar flera veckor att först komma i kontakt med min vårdinrättning, sedan lika lång tid innan de får tag i en läkare. Kanske dags att utnyttja kontakter? Så här slarvig är jag inte med recept att de hinner bli utgångna på datum. Men jag kanske är så slarvig att jag ändå i gömmorna hittar ännu en burk av mitt läkemedel som jag TR□R är slut.

□ kej. Jag har varit – och är – väldigt stressad. Både i arbete och privat. Då förlorar jag kontrollen över läget och allt blir… så där.

Category: Blogg, Dravel, Hälso- och sjukvård, Kampen, Multipel skleros (ms), mvärldsbevakning, Självinsikt, Vardagsblogg /

Hen vem?

28 september, 2012 / Jontas / No comments / Edit

Att jag avskyr ordet *hen* behöver jag inte orda så mycket om. Fördelar kontra nackdelar är helt ovidkommande i min värld, för jag avskyr ändå ordet *hen*. Jag använder det dock. I ett sammanhang. När jag är ironisk och vill nedvärdera någon till att bli köns- och identitetslös. Så du vill inte höra mig säga *hen* om dig.

Hade det funnits ett verkligt behov av ordet *hen*, så hade det både funnits och använts sedan lång tid tillbaka (ja, ordet uppstod på 1960-talet men har inte fått ett uppsving förrän nu – frågan är om ordet är här för att stanna eller ej).

□ch jag vill smiska någons bak på Språkrådet.

Jag skulle bli otroligt förolämpad om någon beskrev mig som *hen*. Nej, detta är inte en ny du-reform.

Category: Blogg,

mvärldsbevakning, Surgubbe, Vardagsblogg /

Ologiska konsekvenser?

26 september, 2012 / Jontas / No comments / Edit

Heldagskonferensen i dag ledde till samma sak som i förra veckan – en helvetisk huvudvärk som jag inte vet varifrån den kommer. Kan man få huvudvärk av för mycket caffe latte? Kan man verkligen få för mycket caffe latte?

Category: Blogg, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Bitch and moan 2

26 september, 2012 / Jontas / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord: Skicka

Category: Lösenordsskyddat /

Snart

25 september, 2012 / Jontas / No comments / Edit

I morgon ska jag få lida. En lidelsefull dag, skulle man kunna säga. □m det inte hade betytt något helt annat. Jag avskyr verkligen heldagsutbildningar där man bara ska sitta still. Jag får väldigt ont, särskilt i ryggen. Speciellt på de där träkarmstolarna som finns i konferenslokalen. Rövkuddarna man kan lägga i stolarna hjälper inte nämnvärt.

Nåja. Det är en dag som jag no ska kunna uthärda om jag betänker att jag sedan är ledig i en vecka. Mer eller mindre. Jag ska åtminsonte inte jobba. Det blir lite ledighet med social samvaro. Min höstsemester. Årets bästa semester. Tyvärr ska det regna enligt alla prognoser, men egentligen bryr jag mig inte. Bara jag får vara ledig efter höstens, hittills, alla möten. Undrar hur många jag varit på efter sommaren? Hm. Jag har haft 28 arbetsdagar efter sommarsemestem. 24 planerade möten jag gått på, 2 oplanerade möten, plus "korridormöten". Samt 2-3 möten jag skulle gått på, men som jag inte haft möjlighet till. Mer än ett möte per dag. Kanske inget konstigt, men jobbigt eftersom jag har arbete också att utföra och där tiden inte riktigt räcker till.

Därför är det så skönt att kunna släppa allt för några dagar, även om allt sedan är som vanligt igen. Tyvärr blir mitt arbete bara liggande om jag inte själv utför det.

Den värsta biten har jag dock kvar. Jag ska ge så många och olika utbildningar att jag just nu inte har någon överblick vad det rör sig om, eller när. Det står i min kalender, men jag tittar bara en vecka framåt i tiden. Annars skulle jag få andnöd och ångest. För alla dessa jäkla utbildningar – jag kan dem inte, utan jag måste läsa in mig på det jag ska undervisa i. Men när har jag den tiden? Långsiktig planering är inte möjlig för detta. Jag läser på dagen innan och hoppas att något fastnar hos mig, så jag lär ut något vettigt. Vi får se.

Men... Semester! Efter i morgon...

Category: Blogg, Dravel, mvärldsbeva	akning, Självinsikt, Vardagsblogg /		
Lösenordsskyddad: Bitch and moan			
25 september, 2012 / Jontas / Ange ditt l	ösenord för att visa kommentarerna. / <u>Edit</u>		
Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:			
Lösenord:	Skicka		
Category: Lösenordsskyddat /			

En produkt

24 september, 2012 / Jontas / No comments / Edit

Allvarligt talat – vad f*n håller jag egentligen på med på jobbet? Jag har i dag varit superstressad eftersom jag inte är på mitt rum kommande nio dagarna. Jag fick till och med migrän i eftermiddag p.g.a. stressen. Nå, vad gör jag egentligen? Inget produktivt eller mätbart åtminstone. Min huvudsakliga tid i dag har gått åt till att jaga människor per telefon för att svar på vissa frågor. Visst, jag fick mina svar långt om länge och det var värdefullt. Men ändå – konkret har jag inte gjort någo. Känns det som.

Problemet är väl att jag jämför mig andra som konkret producerar ett fysiskt arbete. Mina egna uppgifter är lite mer abstrakta och då känns det genast som om man inget gör. Trots den sanslösa stressen.

□ch i dag har jag haft skitont. Plågsamma smärtor. Rejält. Det har jag fått bortse från, för jag har inte haft tid med det. Nästan. Smärtorna kom sig av flärdtjänsten i morse som triggade den smärta jag redan har. Ryckig körning gjorde att jag fick tillbaka smärtorna i ökad intensitet. Mot bättre vetande så kastade jag i mig en Diklofenak under förmiddagen, eftersom jag glömt Voltarengelen hemma. Inte hjälpte Diklofenak. Efter lunch fick jag "springa" till apoteket och köpa gel, för då stod jag inte ut längre. Fortfarande ont, men uthärdligt. Voltarengel är himmelriket på tub!

Apoteket, ja... Där var ingen i kassan. Till sist kom där en stressad (smittar av sig?) människa. Jag skulle få 11 kr tillbaka, men då kom kassörskan på att hon tagit 15 kr ur kassaapparaten. $\Box$ ch hon visste inte hur man öppna den igen! Efter några minuter föreslog jag att hon gav mig de 15 kr så skulle jag ge henne 4 enkronor som hon kunde stoppa ner i kassan nästa gång hon tog betalt av någon. Vilket hon gick med på. Varför skulle jag behöva ge förslaget? Nåja. Men jag hade så ont och jag ville bara få min gel och dra.

Flärdtjänsten hem var också märklig. Chauffören ringde mig på mobiltelefonen och bad mig leta upp honom. Som vanligt, med andra ord. Att de inte vågar stanna på den adress jag vett om p.g.a. lapplisornas filmande. Vilket är märkligt eftersom det råder fotograferingsförbud på området som är privat mark. Jag förstår inte. Än mindre förstår jag hur chauffören kunde ringa mig. Varifrån hade han fått mitt mobilnummer? Det är månader sedan det togs bort från körordern. Dessutom ett gammalt mobilnummer. Som jag tillfälligtvis har vidarekopplat till aktuellt nummer.

Jag känner mig lite lurad i dag. Var på ett möte där jag hade några stora och viktiga punkter. Som jag aldrig fick dra då tiden rann iväg. Känns tröstlöst när man stressat och fått migrän på kuppen. För till stor del stressade jag i onödan och fick också migrän helt i onödan.

Category: Blogg, Dravel, Kampen, Medicinering, Multipel skleros (ms), □mvärldsbevakning, Självinsikt, Surgubbe, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Lite

23 september, 2012 / Jontas / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Loochora.	Onlond	
Category: Lösenordsskyddat /		

Individuellt och subjektivt, om min msdiagnos

22 september, 2012 / Jontas / 2 comments / Edit

Läggnord:

När jag tog min kvällsmedicinering tänkte jag "det är detta som är det värsta med att ha ms – man tar tabletter som värsta pundaren".

Men så tänkte jag vidare... "värsta"? Nja, nej. Men jag kan börja med att säga vad som är det bästa. Det finns faktiskt något "det bästa" med att ha ms, men det är individuellt. Med rätt inställning så ser man sig inte som offer eller funderar på sådant som skulle kunnat vara men som inte är möjligt. Själv är jag väldigt glad och tacksam över det mesta, och för det kan jag tacka min envishet. Jag kan bitcha och använder min blogg till det, men aldrig man hör mig verbalt klaga över min situation. För jag mår bra oavsett vilka symtom ms ger mig. Jag särskiljer på mitt totala mående och ms, för mig är det två olika saker. $\Box$ ch ms är en väldigt liten del av mig även om det kan genomsyra allt. Egentligen kan jag inte säga att ms uteslutit något ur mitt liv, även om jag kanske blir begränsad eller måste anpassa situationen. $\Box$ ch jag sörjer aldrig "tänk om" vad gäller framtid, för den är ändå blank oavsett vad man sedan har för förhoppningar på den. Så, det bästa är att jag fortfarande är jag. Det finns ingen bitterhet eller sorg hos mig.

Nå. Det värsta enligt mig?

- Den där energidränerande kampen mot andras begränsade uppfattningar. Ingen ser på mig att jag har ms. Därför tror heller ingen på mig när jag beskriver det som begränsar mig eller som jag behöver hjälp med. Jag får höra dumma kommentarer som är direkt diskriminerande. □m att jag är lat och att jag utnyttjar min ms som ursäkt för att få fördelar. Kanske jag har en lindrig form av ms, men jag tror ärligt talat inte att de som säger dumheter till mig skulle överleva att känna det jag känner av min ms i form av ostadighet, muskelsvaghet, smärtor, yrsel, biverkningar av läkemedel. De skulle hamna på psyk direkt eller ta livet av sig. På riktigt.
- Byråkratin är också hopplös. Det saknas neurologer i landet och vårdens lösning på problemet är att inte ens svara i telefon om man ringer till en sköterska. Att förlänga recept är ett helvete. Intyg och sjukskrivningar ännu värre. Nej, Försäkringskassan har aldrig någonsin varit ett problem. De accepterar sjukskrivningar utan vidare, för vi pratar om ms.
- Det finns en skräck som kommer ibland. Det är när nya symtom uppkommer vid ett skov. För det kommer smygande och man har lärt sig att känna igen varningstecknen, man känner sin kropp och reagerar direkt. □ch då blir man skräckslagen över att man 1) inte vet hur långt symtomet ska progrediera, hur

mycket värre det ska bli, 2) hur länge progressen ska fortgå, 3) hur länge sedan skovet sitter i, 4) om det blir bestående, 5) om man tvingas uppoffra något i sin vardag för att man blir så begränsad att man inte längre kan uföra någon del. Ja, skräcken kan vara långtgående om man inte genast sätter in motåtgärder. I mitt fall 1) vila, 2) vila, 3) och vila. Slappna av, go with the flow, acceptera läget, ta inte ut något i förskott, tro inte det värsta, värdesätt det som är opåverkat och intakt. Det finns ingen anledning att bli paralyserad av skräck också, det räcker med att man kan bli paralyserad av ms (förlamad).

■ Finns det fler saker som är det värsta? Nja, det är om vi då kommer in på medicineringen igen. Jag har ingen tuff medicinering även om jag får biverkningar i form av kronisk bältros och dimsyn och total utmattning. Det jobbiga är att så slaviskt behöva följa klockslag för att ta medicineringen på givna klockslag.

Det både jag och andra gärna glömmer, är hur dålig jag är emellanåt. Hur många minns att jag varit förlamad från bröstet och nedåt? Vem minns att jag gått med rollator? Vem minns när jag varit förlamad i händerna och inte kunde hålla i en penna men fick inte bli sjukskriven och skulle anteckna på jobbet? Vem minns när jag haft stakatoröst och det lät som om jag hackande grät fram allt som sas? Eller att jag sedan 1½ år haft fruktansvärda smärtor och dysfagi där jag inte kan svälja mat då sväljreflexen inte ens fungerar när jag tänker "svälj nu" utan sätter maten i halsen utan möjlighet att få den varken upp eller ner i matstrupen?

Min vardag. Ovan är min vardag. Och frågar någon mig hur jag mår, så mår jag naturligtvis bra! För jag är glad. Jag fungerar. Jag har mål och mening. Ms är bara en bisak. Problemen är mer yttre påverkan än inre kamp. Dessutom... jag är nöjd. Jag har inget att klaga på. Vilket elaka tungor påstår vara min brist på sjukdomsinsikt. Förlåt, men jag lever med ms. Den är där dygnet runt. Jag har bara valt att fokusera på sådant som är viktigt. Som på att jag ska må själsligt bra. Jag hoppas också att jag är en positiv kraft för mina vänner. För hopplöshet – det existerar egentligen inte. It's just a state of mind...

Off topic: Jag har problem med mitt tangentbord, så ursäkta om här är många fel, jag försöker korrigera i efterhand genom 150 knapptryckningar för att få in en bokstav.

Category: Blogg, Byråkrati, Hälso- och sjukvård, Hälsohistoria, Kampen, Medicinering, Minne, Multipel skleros (ms), Omvärldsbevakning, Självinsikt, Vardagsblogg /

Konferensrum

21 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Det är något konstigt med mig och konferensrum...

Jag går på cirka 200 möten per år. Jag vet inte hur många konferensrum som passerar revy varje vecka, men det är betydande. Typ 30 konferensrum och de är inte lätta att hålla rätt på. Bara denna vecka har jag varit i tre olika konferensrum. Nästa vecka ska till fyra olika konferensrum.

Det riktigt konstiga är att jag alltid kommer först. Och går sist. Jag har verkligen tid till att studera dessa dödens väntrum, eller vad det ska liknas vid. Alla lika tråkiga. Alla med dåliga stolar. Ja, stolar. Med tanke på hur många timmar man sitter så skulle det behövas något bekvämt och ergonomiskt, men nej.

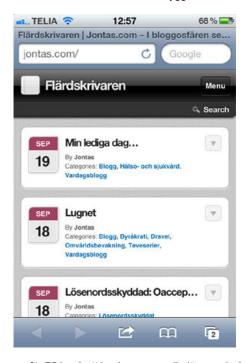
För att ingen ska missa det – det här inlägget handlar om konferensrum! *suck*

Category: Blogg, Dravel, Vardagsblogg /

Progress

20 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

För någon vecka sedan ändrade jag inställning i min blogg så att den ser annorlunda ut om man läser från t.ex. en iPhone. Lättare, inte snyggare.

I dag köpte jag en app för 75 kr så att jag kan spara alla lösenord på ett säkert ställe. Det kommer att ta månader för mig att lägga in alla de lösenord jag har. Och hur säkert är det egentligen med en sådan app? Jag vet inte. Men det verkar ändå smart att försöka göra något åt situationen med lösenordskaoset.

Category: Blogg, Omvärldsbevakning, Vardagsblogg /

Inget speciellt

20 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Min lediga dag var flyttad till i dag p.g.a. utbildningen i går. Det känns väldigt bra att bara ha en arbetsdag framför sig innan det är helg. Tror jag. Helg är jobbigt och svårt. För den är alltför kort och har så varit efter sommaren. Innan hann jag vila under helgerna, men inte längre. Efter jobbet på fredagen lägger jag mig och stiger upp måndag morgon. Ungefär så. Åtminstone känns det så.

I dag blev jag lite lätt deprimerad (nej, inte lätt – rejält) eftersom jag råkade ut för strul med hämndtjänsten. Och så hade jag några strulmejl från jobbet. Dessutom har vädret strulat. Det är bara jag som inte strular.

Åh, vad jag vill känna mig utvilad på måndag! Mest för att få erfara känslan...

Category: Blogg, Byråkrati, Dravel, Kampen, Surgubbe, Vardagsblogg /

Min lediga dag...

19 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Är där något som jag verkligen avskyr i min arbetsdag, är de gånger jag måste sitta på föreläsning/utbildning under en heldag. Det är fysiskt väldigt smärtsamt, jag har ingenstans att ta vägen, ofta är jag på någon konferensanläggning där det känns extra obekvämt att vara i en okänd miljö. Det går inte att slappna av. Jag har haft en sådan dag i dag. Och jag har också fått en fruktansvärd huvudvärk vilket kan bero på att jag fick sitta så många timmar och kisa på storskärm med pyttetext.

I mars gick jag utbildningsdag 1, jag kunde inte gå dag 2 och 3. Därför har jag nu hoppat in i en för hösten ny utbildningsperiod men då gått direkt till dag 2 eftersom jag redan klarat av dag 1 för sex månader sedan. Det var... trist...

- Ingen frågade vem jag var trots att jag var ny i gruppen.
- Jag har ingen aning om vilka de andra deltagarna var, vad de hette, varifrån de kom, vad de arbetade med (personalkategori eller om de var chefer eller fackombud).
- Två kursledare ingen av dem hälsade på mig. Och de presenterade sig inte! För det gjorde de i förra veckan på dag 1. Jag vet inte vilka de var men förstod till

slut att en kom från en HR-avdelning och att den andra var typ huvudskyddsombud. Tror jag.

Jag vet inte riktigt hur aktiv jag själv skulle varit för att ta reda på ovan. Samtidigt tycker jag att om jag kommer in i en grupp som en ny medlem, så borde väl någon säga något? Det är inte så lätt att själv ta utrymme när man inte känner till den dynamik man plötsligt befinner sig i. Det var inte så att man inte noterade att jag var ny, för jag hörde kursledarna viska nåt "ja, där är Jonas också" eftersom jag fanns med på deras lista över deltagare som inte skulle dyka upp förrän i dag. Och när det blev dags för grupparbete så sa kursledarna att man inte fick glömma att inkludera mig som ny, eftersom alla redan kände varandra och gruppindelning fanns. Förresten så knorrades det en del direkt på morgonen eftersom jag satt mig på någon annans plats trots att där inte var några förutbestämda platser. Men man sa inget om det direkt till mig, att man hade synpunkter på min placering.

Under dagen lärde jag dock känna en del deltagarna, genom grupparbete och fikapauser. Men ändå... Jag tycker att detta var en stor miss från kursledarnas sida då det inte direkt var välkomnande för mig.

Okej, jag fanns faktiskt ut att där fanns två jag kände sedan tidigare. En doktor jag mött dagligen i tolv år och hälsat på. Nu vet jag vad han heter. I förnamn. Och så en före detta kursare från universitetet när jag gick där för ett par år sedan. Men, bara ytligt bekanta. Inte kände-kände precis.

Nästa vecka blir det mycket bättre. För då känner jag ju nästan alla. Utom kursledarnas namn och funktion. Kanske jag får reda på det då?

Om jag lärde mig något nytt i dag? Nej. Utbildningen är tvingande trots att jag för flera år sedan tentat av ämnet på universitetsnivå. Så jag har huvudvärk utan att ha fått något för det.

Category: Blogg, Hälso- och sjukvård, Vardagsblogg /

Lugnet

18 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

I morgon ska jag på utbildning. Det innebär att jag får sovmorgon en timme. Det betyder också att jag kan slappna av på ett helt annat sätt i kväll. Och lägga mig en timme tidigare. Äntligen ska jag få lyssna på den där podcasten jag aldrig hann med i går. Det finns inget skönare än att lägga sig, släcka och lyssna på en podcast innan det är dags att sova.

Nej, ingen tv i dag heller. Jag såg ju en timme i går. Innan dess var det i... torsdags? Nej, det var nog längre sen. Jag har valt bort mycket just nu för att inte känna mig stressad av att kvällarna blivit så korta. Flärdtjänsten är hopplös och jag är hemma så sent numera.

Nedräkningen inför höstsemestern är inledd. Det blev som väntat mycket efter sommarsemestern, så en minisemester nu sitter fint. När? Om en vecka... Jag tar semester ungefär varannan månad. Det är något jag verkligen behöver.

Category: Blogg, Byråkrati, Dravel, Omvärldsbevakning, Teveserier, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Oacceptabelt

18 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:			
Lösenord:	Skicka		
Category: Lösenordsskyddat /			
Lösenordsskyddad: Hjärnförstoppning			
18 september, 2012 / Jontas / Komment	ering avstängd / <u>Edit</u>		
Det här inlägget är lösenordsskyddat nedan:	. För att se det måste du ange ditt lösenord		
Lösenord:	Skicka		
Category: Lösenordsskyddat /			

Nordbo

17 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Förra sommaren släktforskade jag lite halvhjärtat. Efter att ha sett kvällens avsnitt av Vem tror du att du är, med Siw Malmkvist, kom jag att fundera lite på min bakgrund. Den bakgrunden som inte är finsk.

Jag är skåning, jag är född och uppvuxen i Skåne. I Göingetrakterna. Jag har bara tittat på 1800-talet men då sett att förfäderna varit väldigt platsbundna i nordöstra Skåne. De har mestadels varit pigor och drängar.

Logiskt sett så är jag snapphane i blodet. Något som inte många svenskar ser som något positivt. Snapphanarna stred på danskarnas sida mot svenskarna. Som skåningar var de danskar. Vilket också betyder att jag har dansk bakgrund. Egentligen är detta ganska stort när man tänker på det. Och det är därför jag – som skåning – också fortfarande känner starkt för Danmark och sätter det framför svenskhet och Sverige. Nåja.

Förutom att ovan diskuterades i kvällens avsnitt, så tänkte jag också på detta med bilden av snapphanar. I grundskolan fick vi lära oss snapphaneperspektivet. Om de hemska svenskarna. Om hjältarna snapphanarna. Riktigt danskpatriotiskt. En del av vår lokalhistoria. Något att vara stolt över. Och vår närmaste stad, Kristianstad, är uppkallad efter sin grundare Christian IV (nej, inte Kristian tyrann, det var hans farfars farfar om jag räknar rätt – varannan generation Fredrik, varannan Kristian). Så både danskhet och snapphanar lever än i dag väldigt tätt in på folks medvetande i mina hemtrakter.

För sex år sedan flyttade jag in i centrala Göteborg. Det betyder att jag var 36 år första gången jag flyttade till svensk mark. Skåne är danskt. Och mina första år i Göteborg var på Hisingen, norsk mark ägd av danska kronan.

Men samtidigt.. Jag verkar vara av loserhärkomst. Danmark fick släppa både Skåne och Hisingen (Norge) till Sverige. Och Finland har varit svenskt. Skillnaden är att både Norge och Finland har frigjort sig från Sverige. Bara stackars Skåne är fortfarande i Sveriges våld. Äh, jag säger det igen – nåja...

Category: Blogg, Omvärldsbevakning, Självinsikt, Surgubbe, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Kallsvettig

16 september, 2012 / Jontas / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Losenord.	SKICKA	
Category: Lösenordsskyddat /		

Brand

16 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Här sitter man i godan ro och tittar på inspelningar av Våra bästa år. Klockan är 21.30. Och så ser jag i ögonvrån ett märkligt ljus. Strålkastare? Öh, varför är det så mycket folk på innergården? Ligister? Nej, öh... blåljus? Ajdå.

Det är då jag ser brandmännen som springer runt. I grannhuset, på översta våningen, har grannen installerat egna taklampor ute. Kortslutning. Brand i taket. Nu försöker brandmännen slå hål i taket för att komma åt brandhärden. Huset är totalt utrymmt. Men jag ser varken eld eller rök. Och känner mig inte särskilt orolig. Jag bor inte i samma hus. Om inte elden får spridning är det ingen fara för min del.

Men ändå. Varför händer sånt här alltid sena kvällar nätter? Det är knappast så att detta är första gången jag erfar det här. Där jag bodde tidigare började det brinna i Turkiska föreningens lokaler. Inte heller då i samma byggnad som där jag bodde, men då var röken besvärande, brandbilarnas ljus besvärande och allt liv brandmännen förde besvärande. Samtidigt är det väl tur att de finns så att jag ändå kan försöka sova några timmar innan arbetsdag.

Ja, vad händer nu? Jag känner inte för att stå och spionera på grannhuset eller stå och titta på de grannar som samlats på gården. Och, nej. Jag är inte nyfiken, för det känns som om det inte berör mig och brandmännen har nog det hela under kontroll. Hoppas grannarna får komma hem snart eller får någon annan hjälp.

Category: Blogg, Minne, Vardagsblogg /

Ingen stress, märkligt nog

 $\underline{\text{15 september, 2012}}$ / $\underline{\text{Jontas}}$ / Kommentering avstängd / $\underline{\text{Edit}}$

Förvåningen över att inte hinna något är påtaglig. Jag har inte tid att läsa böcker, titta på tv, titta på dvd, lyssna på böcker, sitta vid datorn och så vidare. Därmed borde jag ha ett hem i toppskick, men jag hinner inte laga mat, hinner inte tvätta, hinner ingenting.

Jag har ingen aning om varför tiden smiter undan. Min teori är att jag är överarbetad. Jag sover numera direkt efter jobbet. Jag sover på nätterna. Jag sover på helger och lediga dagar. Jag sover.

Men så är där ju det där skamliga, det som jag inte vill erkänna... Min iPhone. Jag föjer många på Twitter. Jag skriver själv mycket tweets också. Och jag tittar mycket på webb-tv i mobilen (just nu: Bergmans video) och lyssna på podcasts (Olof och Rickards Postcast, Olof Röhlander och Rickard Olsson). Och sedan hinner jag inte så mycket mer mellan jobb och sömn.

Är jag trött? Ja, väldigt extremt mycket. En väntad konsekvens av höstens kalabalikartade uppstart efter sommar och ledighet. Det är svårt att få ihop tiden på jobbet. Där har jag sex eller sju olika funktioner, alla skulle kunna fylla en heltidstjänst var. Så, ja... Jag är trött.

Men bara några veckor till, sedan har jag min obligatoriska höstsemester. Hösten är årets finaste årstid och det är då jag tar en del av min semester. Då ska jag få njuta av stillheten och varat.

Category: Blogg, Kampen, Omvärldsbevakning, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Vänligheten själv?

14 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord:	Skicka

Category: Lösenordsskyddat /

Fjunen

13 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Min skäggväxt är alltid ett problem. Jag hatar att vara renrakad, men jag kan inte bestämma mig för hur skägget i så fall ska se ut. Mustasch? Getskägg? Polisonger? Tredagarsstubb? Egentligen kvittar det, för jag står aldrig ut med att vara skäggig eftersom det är 1) fult och 2) kliar. Men renrakad är inte ett alternativ. Jag har för ömtålig hy, jag kan inte raka mig i tid och otid. Så det är därför skägget nästan aldrig syns på fotografier, för det hinner aldrig växa ut helt förrän jag tagit bort det. Att jag sedan har blont skägg (okej, grått numera) gör inte saken bättre. Jag lägger ändå ner för mycket tid på något som det aldrig blir något av.

Just nu har jag varianten som finns längst ner till höger. Men projektet är att skaffa varianten längst ner till vänster – min klara favorit. Passar dock inte riktigt till glasögon. Ack...

Category: Blogg, Dravel, Minne, Självinsikt, Surgubbe, Vardagsblogg /

Flip

12 september, 2012 / Jontas / 2 comments / Edit

I sex veckor höll mitt flipfodral till min iPhone. Säkert dålig kvalitet (och billigt), men med tanke på hur mycket jag använder min mobiltelefon så är jag inte förvånad att fodralet gick sönder. Och nu har jag beställt nytt.

Det är märkliga flipfodral som säljs på nätet. De är svarta, vita eller rosa. Det finns också krokodil i rött, med bling/strass, med engelsk flagga, amerikansk flagga, logga för olika fotbollslag. Det tycker jag är fantasilöst och väldigt "boys will be boys" och "girls will be girls". Men andra ord väldigt könssegregerat. Jag vill inte ha svart (hade jag ju) eller vitt (snusfläckar). Men jag fann något mer neutralt i dag. Ljusgrönt. Inte snyggt, men inte så könsbundet. Därför beställde jag ett grönt flipfodral.

Tills det kommer så har jag fått använda gaffatejp på mitt flifodral. Plötsligt blev det personligt och jag funderar på om jag verkligen ska byta ut det. Svart och silver är ganska coolt.

Category: Dravel, Omvärldsbevakning, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Sedan sist

12 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord: Skicka

Category: Lösenordsskyddat /

Asociala medier

11 september, 2012 / Jontas / 2 comments / Edit

Efter lite tjat så skaffade jag ett konto på <u>Instagram</u>. Och jag har absolut ingen aning om vad jag ska med det kontot! De som fotar via Instagram verkar också skicka det vidare till Twitter, och på Twitter är jag. Och det är där jag lägger upp mina egna foton, inte via Instagram. Men kanske det klarnar med tiden, kanske jag får ett syfte.

Den här gången tänker jag inte avregistrera mitt konto för att något år senare gå med igen. Så som jag gjort både med Facebook och Twitter. Jag var tidigt ute på banan vad gäller båda sidorna, men avregistrerade (raderade) mig då jag var väldigt ensam där. När jag sedan gick med igen så fanns **alla** där! Nåja. Jag kan inte säga att jag är ensam eller först ut med Instagram, men det verkar inte riktigt som om min umgängeskrets finns där. Än.

Google+ har jag kvar men besöker aldrig. Omständligt, överflödigt och allmänt trist plats.

Däremot så växer Twitter för mig. Nyckeln är inte att skriva många tweets. Istället ska man följa många andra, gärna okända vars intressen man delar. Dessutom verkar Twitter fungera bättre med en smartphone-app än med webbläsare.

Facebook börjar få mig att vackla. Det är där jag har alla mina vänner/kontakter, men vi är många som tystnat där även om vi är kvar. Jag spelar FarmVille via Facebook, så där är ännu en anlending till att stanna kvar. Annars... vet jag inte. Jag tror egentligen problemet är en växande misstänksamhet mot det börsnoterade Facebook. Vi hade vant oss vid att användarvillkor och funktioner ändrades stup i kvarten, men nu kan vi inte lita på ägarna då aktier kan ändra förutsättningar mer än tidigare reklamintäkter. Dalande aktie kan få ett företag att göra dumheter i panik. Som det de sagt aldrig ska kunna hända – medlemsavgift. Skulle det bli så, då drar jag direkt. Både vänner och FarmVille får då klara sig utan mig.

Mitt egentliga social verktyg är bloggen, men statistiskt så dalar den med flyende läsare. Vilket paradoxalt nog också gör att jag inte längre skriver multiinlägg varje dag. Från 10-15 inlägg till nu omkring fem per vecka. Jag är inte motiverad längre till att blogga. Vilket jag också framfört tidigare. Om jag periodvis inte tyckt mig att ha något att skriva om, så handlar det nu mer om inre motstånd. Att motivera sig med "jag skriver bara för mig själv" känns totalt meningslöst nu. För, varför ska man vara öppen och dela med sig av sin vardag när reaktioner uteblir? Det skulle vara trist att få problem för det man skriver om varken jag eller eventuell läsare haft något utbyte av det bloggen. Men jag fortsätter... Domänen är betald fram till 2014.

Category: Blogg, Dravel, Minne, Omvärldsbevakning, Surgubbe, Vardagsblogg /

Överlägset överlägsen

10 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

I går bestämde jag mig för att gå till affären/lca för första gången på ett halvår (eller nåt). Jag måste testa för att se om där inträtt någon skillnad över tid. Jo, det gick väldigt bra. För mig är det ett bevis på att jag (extremt) långsamt blir något bättre. Den värdefulla information detta ger mig, är att jag inte inträtt i den gradvisa försämring progressiv ms innebär. Jag har fortsatt den skovvis förlöpande ms-varianten. Någon genomsnittssiffra säger att man efter tio år med skov kan övergå till progressiv ms. Det vill jag gärna skjuta på så länge jag kan, helst årtioenden, men jag har haft ms i snart 14 år. Alltså får jag vara beredd på det värsta. Eller om det nu är "värsta"? Allt handlar om anpassning till sin situation, men jag gissar att det är en för mig svår anpassning.

Ändå har det sitt pris att jag gick till affären i går. Det kändes extra i går efteråt och även i dag. En extrem uttröttning som också gett upphov till symtom. Främst i form av smärtor, vilket kanske inte var det jag förväntade mig. Samtidigt handlar det nu bara om att jag måste fortsätta kämpa, fortsätta gå och anstränga mig, för att en vacker dag själv utan problem kunna sköta mina inköp. Svårigheten i att kämpa, är att man gärna vill vara bekväm och ge upp när man får symtom som inte känns direkt sköna. Men jag ger mig inte. Det är genom kamp vi tar oss framåt. Och det är genom glädje i kombination med ilska vi inte ger upp. För jag känner mig som vanligt väldigt nöjd med livet. Och arg på andras dumhet. Mina två drivkrafter. Paradoxalt nog så blir jag glad av att vara arg. Förmodligen för att jag känner mig som en bättre person än de som är idioter i min omgivning. Och då blir jag genast glad.

I lördags vann jag 160 kr på Joker. 😃

Hellre full rulle, än en full drulle!

Category: Blogg, Dravel, Hälsohistoria, Kampen, Multipel skleros (ms), Självinsikt, Vardagsblogg /

Blow your mind

8 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Av någon anledning kom jag att tänka på min finska bakgrund och då särskilt min far. Jag vet inte exakt vilket år han kom till Sverige, men han föddes 1939. Han var några år, kanske 2-3 år, när han som finskt krigsbarn sattes på tåget till Sverige. Hans storebror också. Men jag vet inte om det var samtidigt, om de reste tillsammans. Sånt här kan jag börja fundera på utan möjlighet till att ta reda på fakta. Visst, både min far och farbror är döda nu, men inte heller de kände till hur det gått till.

Det som slog mig i dag var hur de kom till olika familjer i Sverige. Min far kom till en familj där han inte fick stanna då mamman i familjen var höggravid. Så han fick komma till en ny. Till mammans syster? Jag är osäker. Där skedde något byte inom familjen. Så jag vet inte var min fars första anhalt var i landet, men den familj som kom att bli hans bodde i... Vänta, jag måste googla. Jo, jag kom ihåg ortsnamnet. Annelöv, (sydvästra Skåne). Men familjen flyttade ganska snart till Eke, Huaröd (nordöstra Skåne). Och som av en händelse var det bara någon mil från den familj där min farbror hamnade.

Jag vet att de båda familjerna träffades en gång, för det har jag bildbevis* för att så skedde. Alltså måste man ha vetat att min far och farbror var syskon. Min farbror fick åka hem till Finland när kriget var slut, men min far blev kvar för alltid eftersom han hemresedagen blev sjuk (öroninflammation??). Varför han aldrig fick åka hem efter tillfrisknandet verkar heller ingen veta.

Det lustiga är att familjen min farbror kom till är min mammas. Det var min mormor och morfar som tog hand om min farbror. Som jag förstår det så kan det inte ha varit mer än under högst ett par år. Ändå är detta inget som det pratats om i släkten. Kanske för att mormor och morfar (också de) är döda sedan många år. Jag har en morbror som var med vid den här tiden, men han var själv inte mer än 5-6 år när min farbror kom till Sverige. Och övriga syskon till min morbror (inkl. min mamm) föddes långt (nåja) senare. En yngre morbror blev bäst kompis med min far under... sena ungdomsåren (de måste varit över 20 år). Och så blev jag en vacker dag en länk mellan de båda svenska familjer som togs sig an varsitt finskt krigsbarn under tidigt 40 -tal. Så märkligt!

På ett sätt känns det så osannolikt att man skulle kunna skriva ett filmmanus kring det hela. Jag är en tillfällighet. Hade inte min far blivit sjuk när han skulle åka hem till Finland som barn... Nej, där är så många osannlika tillfälligheter att inte ens ödet kan ha varit involverat. Därför känner jag mig lite som ett misslyckande, för jag borde göra stordåd med tanke på hur jag kommit till. Men inte ens min arvmassa har förts vidare.

Jag känner att jag börjar spåra ur i min text. Det som känns som frågetecken i dag är hur min far och farbror separerades i Sverige, ändå band ihop två svenska familjer, och hur jag kunde bli produkten av det.

Jag förstår det inte!

Bildbeviset: I famn till vänster – min far. I min mormors famn till höger min farbror.

Bonus: Längst till höger – min älskade morfar, min hjälte, mitt allt. Som dog när jag var 6 år (1976).

Category: Blogg, Minne /

Mystik eller mystiskt?

7 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

I morse vaknade jag av mobiltelefonen som fungerar som reservväckarklocka. Tjugo minuter hade jag förlorat av morgontoaletten p.g.a. av att inte min ordinarie väckarklocka (bärbara telefonen) ringt. Detta gjorde mig lite skräckslagen, oklar varför. Det är därför jag ställer två "väckarklockor". För att gardera mig. Kanske jag bara är rädd att missa bilen till jobbet om jag försover mig.

När jag kontrollerade den bärbara telefonen, varför det inte ringt, så insåg jag två saker.

- 1. Den hade ringt tjugo minuter tidigare. I sömnen hade jag tryckt in den invecklade kombinationen av knapptryckningar som stänger av den när den ringer.
- 2. Jag hade dessutom, i sömnen, genom en serie knapptryckningar, ställt in väckarklockan på nytt för samma tid i morgon.

Jag förstår inte hur jag lyckats med att göra detta ovan utan att vakna.

Jag förstår heller inte vad som hände med min snusdosa på jobbet i dag. Den bara försvann och gick inte att återfinna. Jag till och med kände i kalsongerna där dosan vid några tillfällen återfunnits. Jag anklagade alla arbetskamraterna för stöld, men de nekar. Jag vet att jag höll i snusdosan och min telefon med vänster hand, i ett papper med höger hand. Två minuter senare var dosan borta. Det var som att få sin siamesiska tvilling bortopererad. Lyckligtvis hade jag två reservdosor med mig, men jag förstår inte vad som hände med dosan som försvann. Nej, den fanns inte i kalsongerna.

Det har varit en märklig dag. Minst sagt.

Category: Blogg, Dravel, Vardagsblogg /

Chockerande vänlighet och dess motsats

7 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Dagens märkligaste situation uppstod när jag åkte hem från jobbet. Bilen framför var en taxi som stannande vid ett oövervakat övergångsställe där det stod en blind gammal man med käpp. Taxin framför stannade. Men farbrorn gick inte över. Då inträffade det... oväntade, nästintill omöjliga. Taxichauffören öppnade dörren och sa till farbrorn att gå över, vilket han gjorde. Alltså. Vem har hört talas om att en taxichaufför stannar vid ett övergångställe och dessutom säger till någon att passera? Jag är i chock. Det var min egen chaufför också, som kläckte ur sig "vad den där taxichauffören har för nationalitet skulle jag bra gärna vilja veta".... Vilket kan tolkas lite hur som helst, kanske mest lite rasistiskt.

Min morgonchaufför var inte rolig. Vi höll på att köra av vägen eftersom han med en hand sms:ade. I upphandlingen av flärdtjänst står det att mobiltelefoner inte får användas annat än att prata med och då med handsfree. Så hade jag anmält detta till kommunen så hade uppdraget typ inhiberats. Men jag orkar inte bry mig förrän jag ligger i vägdiket. För jag har anledning att klaga varje dag men orkar inte lägga ner den tiden.

Category: Blogg, Byråkrati, Omvärldsbevakning, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Ta det här rätt

7 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Losenora:	Skicka

Category: Lösenordsskyddat /

Effektivitet

<u>6 september, 2012</u> / <u>Jontas</u> / Kommentering avstängd / <u>Edit</u>

Ibland tar jag mig friheter. Som att kasta om arbetsdagen totalt och göra något helt annat. Något annat som behövde göras. Det innebär att jag hann arbeta mig ner genom inkorgen* till hälften. Ändå har jag arbetat över i dag igen. Det är skittufft att försöka komma ikapp det minus jag har på flexen, men efter i dag tror jag mig ligga på plus.

Om ett par veckor ska jag gå dag 2 på en utbildning som jag påbörjade i våras. Jag kunde aldrig slutföra då eftersom jag hade ett åttagande dag 2 som innebar att jag skulle föreläsa. Dag 3 var jag magsjuk. Därmed har utbildningen fått avbrytas och jag får återuppta det hela nu i september. När jag gick dag 1 i våras fick vi massor av skriftlig information som vi ska ta med oss vid varje utbildningstillfälle. Själv förvarar jag detta i min bokhylla på jobbet. Trodde jag... När jag tittade i bokhyllan i dag slog det mig att jag städat där i sommar och flyttat på alla mina saker. Var kan jag ha lagt det? Jag har två veckor på mig att leta. Ibland är jag fruktansvärt effektiv.

Arbetsveckan verkar aldrig ta slut. En dag återstår innan jag får vila ut med tvättkorgen som enda sällskap.

* Inkorgen är min trave papper på skrivbordet som är "väldigt brådskande, måste göras per omgående" som brukar samla damm i något år eftersom jag aldrig är på mitt rum.

Category: Blogg, Vardagsblogg /	

Väldigt väntat

4 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

<u>Duncans</u> död var inget som förvånade mig. Det som förvånade mig var att han överlevt så pass länge efter sitt hjärtstopp i somras då han inte hade de förutsättningarna. Jag förvånades också över att det stått så lite i media efter hjärtstoppet. Nu känns det mest som "jo".

Category: Blogg, Omvärldsbevakning, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Ryktet säger

4 september, 2012 / Jontas / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord: Skicka

Category: Lösenordsskyddat /

Helg. Kom. Nu!

4 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Ibland är det svårt att avgöra vad definitionen av arbete egentligen är. Efter den här dagen är jag totalt slut. Tröttare än vad jag någonsin varit. Men jag har inte utfört något som helst arbete trots att jag varit på jobbet hela dagen (och lite till eftersom minus blev ännu mer minus i går när jag var hos doktorn).

Så vad har jag gjort som varit så jobbigt i dag? Jag har gått till möte, från möte, till möte och från möte. I en timme har jag gått för att ta mig till och från möte. Möten som varit på min arbetplats. Avstånden är betydande. Åtminstone när man har svårt att gå. Och på dessa möten? Där satt jag. Förmiddagsmötet, där yttrade jag kanske en eller två meningar (sedan blev jag förbannad – jag blir det ofta, tålamodet har börjat tryta efter sommaren). Eftermiddagsmötet, där yttrade jag två meningar (varav jag ångrar den ena eftersom jag då framstod som ett arsle).

Förresten – jag har gått mer än så här i dag. Jag har snurrat runt väldigt mycket och letat efter folk och så vidare. Det där med ett stillasittande arbete vid ett skrivbord, är en utopi jag bara kan drömma om.

Usch, nu känner jag mig gnällig. Jag. Är. Trött! Varför är det bara tisdag?

Category: Blogg, Hälsohistoria, Kampen, Multipel skleros (ms), Surgubbe, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Vila

3 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord: Skicka

Category: Lösenordsskyddat /

Kaotisk måndag

3 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Lite ledsen blev jag när jag kom hem efter jobbet. Mitt träd har fällts. Det som skyddade från insyn (får börja ha byxor på mig hemma) har tagits bort. Trädet som alltid var fullt av fåglar. Trädet stod väldigt nära mitt vardagsfönster, men inte så att det störde mig. Om det blev ljusare inne? Nej, det är norrsida, så det är mörkt ändå.

Besöket hos doktorn är också avklarat. Den årliga kontrollen som inte mynnar ut i något. Åter om ett år. Ingen förändring.

Annars har det varit en springdag på jobbet. Mycket besök, mycket telefon, mycket impulsiva akututryckningar. Och väldigt mycket kaffe (drygt en liter) och knarktablett (uppiggande) vilket gör att jag istället har väldigt ont. Den vanliga smärtan, som är extra jävlig eftersom helvetesmedicinen slås ut av knarktabletten. Pigg men ont, för att sammanfatta det. Speedad och förvirrad är också en sammanfattning som stämmer in

Det där med trädet var en humördämpare... Undrar var alla mina fåglar (skator, duvor och gråsparvar) tagit vägen?

Category: Blogg, Hälso- och sjukvård, Kampen, Medicinering, Multipel skleros (ms), Omvärldsbevakning, Surgubbe, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Noll och intet

3 september, 2012 / Jontas / Ange ditt lösenord för att visa kommentarerna. / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord:	Skicka

Category: Lösenordsskyddat /

Tv-söndag

 $\underline{\text{2 september, 2012}}$ / $\underline{\text{Jontas}}$ / Kommentering avstängd / $\underline{\text{Edit}}$

Har man följt mitt twitterflöde i dag så har man fått en hel del bilder från det jag ägnat hela söndagen åt – att titta på Våra bästa år. Jag minns inte, men jag har sett mellan 10-15 avsnitt i dag och är nu i fas med kommande veckas avsnitt. Serien dippar emellanåt och det är därför jag gjort så långt uppehåll. Men nu har det vänt uppåt och jag kan inte låta bli att tycka att serien är komisk.

Fem dagar i veckan visas Våra bästa år. Samtidigt ser jag också The Vamire Diaries som också sänds fem dagar per vecka. Och nu börjar repriseringen av Revenge som jag hade tänkt följa fyra dagar per vecka. För att inte tala om Game of Thrones som jag har på dvd. Där verkar inte vara något vettigt på tv, så då följer jag de här serierna istället. Och jag vill ha stora veckodosor, inte bara ett avsnitt per vecka.

Nej, jag vet inte varför jag valt ut just de här serierna att följa. Det har nog något med historieberättandet att göra, alla intriger och oväntade vändningar. Kanske inte detta är kvalitet, men väldigt avkopplande när man håller på att stressa sönder av alla måsten som jag får betalt för.

Förresten – i går krånglade datorn. I dag är det tv:n. Den sprakar och bilden flimrar. Jag har länge tänkt köpa nytt, för jag är medveten om att dessa tekniska produkter är på upphällningen. Oj, nu flimrade datorskärmen. Jag lär ganska så snart vara tvungen att köpa nytt, för jag kommer inte att ha något gammalt som fungerar.

Tv och dator. Men nog skulle jag väl kunna klara mig utan? Inte är jag beroende, eller hur?

Category: Dravel, Teveserier, Vardagsblogg /

Lösenordsskyddad: Planering

2 september, 2012 / Jontas / Kommentering avstängd / Edit

Det här inlägget är lösenordsskyddat. För att se det måste du ange ditt lösenord nedan:

Lösenord: Skicka

Category: Lösenordsskyddat /

Efterlängtad höst

1 september, 2012 / Jontas / 4 comments / Edit

Det är ett oroande tecken när bildskärmen på den bärbara datorn får för sig att slockna emellanåt. Jag vet inte hur livslängd en bärbar dator har, men min ha knappt varit avslagen sedan jag köpte den för... ja, jag vet inte... 4 år sedan?

Nu är äntligen september här! Förutom den höga och klara luften med soliga dagar utan regn och blåst, så gillar jag september också av andra orsaker. Trevliga och minnesvärda saker. Jag associerar september mycket med då jag för tolv år sedan flyttade till Göteborg. En underbar tid. Och sedan för sex år sedan när jag ännu en gång flyttade, om än inom Göteborg. September är den månad på året då jag känner mig som mest starkt fysiskt. Jag orkar så mycket mer då. Och jag känner mig piggare. Ofta en positiv konsekvens efter en plågsamt varm sommar som invalidiserar mig. Kylan och väderleken i september gör underverk med mig. Och har alltid varit rätt månad för mig att flytta. Så den positiva känslan har sina orsaker.

Sommaren har inte varit plågsamt varm och det är jag väldigt tacksam för. Det har gjort att jag inte, som tidigare somrar, försämrats i min ms. Tvärtom. Den här sommaren gav mig en chans till ett drägligt liv. Därför hoppas jag lite på hösten. Att det ska bli ännu lite bättre. Jag behöver all kraft jag kan uppbringa.

Samtidigt känns det lite dumt att skriva ovan, om "hopp om förbättring" och så vidare. För här sitter jag och är som vanligt aspackad av min helvetesmedicinering. Ja, känslan av kraftig berusning är en biverkan. Som inte precis gör att jag känner mig bättre. Medicineringen som hjälper mig marginellt gör mig invalidiserad var tolfte timme. För då blir jag så "full" att jag inte kan stå upp, gå eller fokusera blicken. Hej och hå vad det gungar!

Bildskärmen uthärdade...

Category: Blogg, Dravel, Kampen, Medicinering, Minne, Multipel skleros (ms), Vardagsblogg /

Place your Footer Content here

Wordpress Theme by ThemeZee